

Els Recull de Blanes

D'aquí a tres anys farà cinquanta anys que Benet Ribas, Josep Faulí, Josep Ametller, Francesc Vallverdú i Joan Quer van formar el primer jurat dels premis Recull de Blanes. Avui, el jurat d'aquests premis està format per set persones, exceptuant el del Josep Ametller de teatre, on només n'hi ha cinc. D'aquestes cinc, dues persones són també dels set jurats dels altres premis: el Rafel Cornellà de retrat literari, el Salvador Reynaldos de periodisme, el Benet Ribas de poesia i el Joaquim Ruyra de narració, que ha anat canviant de nom i que és el que fa més anys que es convoca. N'he parlat amb Maria del Vilar Puig, que ha estat la secretària dels dos únics jurats dels premis Recull des del 1985. Aquest mes de març plega perquè em diu que vint-i-cinc anys són molts anys. Quan ella va començar, molta més gent participava al premi de poesia que als de narrativa o teatre, però fa temps que ja no és així: s'hi presenten uns quaranta treballs, a cadascun d'aquests premis. Al de retrat literari i al de periodisme, en canvi, la participació ha estat sempre molt més baixa. En conjunt, mai menys de cent trenta treballs.

Però ¿tenen sentit els premis literaris avui? Molta gent diu que no perquè, quan parlen de premis,

parlen només dels deu o quinze més importants. Els premis locals ni els consideren i els mitjans, com el Casero, el Ciutat d'Olot o el Recull, tampoc, encara que uns i altres continuen fent la seva feina: descobreixen nous autors, en molts de casos permeten als autors premiats publicar, fomenten una mica els llibres i la cultura i, de passada, prestigien la població i/o l'entitat que els organitza. És el que imagino que passarà en el lliurament dels premis Recull que s'haurà fet aquest mes de març. Fa temps que penso, però, que el fons del problema dels premis és que aquells deu o quinze més importants són una altra cosa. Haurien de canviar de nom, haurien de canviar les bases o haurien d'indicar sobretot que no tenen en compte només la qualitat literària, cosa que no vol dir, com pensa també molta gent, que la menystinguin. Si indiquessin que hi ha també altres factors que tenen en compte, afavoririen la resta de premis i donaria encara més sentit a la feina que han anat fent. Una dada final perquè hi acabem de pensar: als Països Catalans, de premis literaris n'hi ha més de mil dos-cents; de mitjana, tenen una durada d'onze anys, i només uns cinquanta han passat dels vint-i-cinc.

Tiratge

Dels mil exemplars que Editorial Pagès o Editorial Proa editen dels Recull de narrativa, poesia i teatre, l'organització se'n queda quatre-cents. Ràdio Marina en patrocina l'edició. Uns tres-cents es reparteixen a la festa del premi. La resta arriba a les llibreries. Molts autors suposadament consagrats no venen tampoc gaires més exemplars; una altra cosa és que ens vulguin enganyar o que no ens ho diguin. Els premis són només per premiar els autors? No haurien d'aconseguir augmentar també la quantitat de gent que llegeix i que compra llibres? A les editorials, però també a les biblioteques.

